

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 lutego 2023 r.

Pozycja 36

POSTANOWIENIE z dnia 22 listopada 2022 r. Sygn. akt Ts 229/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski – przewodniczący
Wojciech Sych – sprawozdawca
Michał Warciński,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 31 maja 2022 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej C.W.,

p o s t a n a w i a:

nie uwzględnić zażalenia.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 8 września 2021 r. (data nadania) C.W. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił o stwierdzenie, że art. 398⁹ § 1 pkt 4 i art. 398⁹ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w zakresie, w jakim „wyłącza spod kontroli kasacyjnej Sądu Najwyższego badanie naruszenia wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów prawa materialnego i procesowego w orzeczeniu Sądu Drugiej Instancji, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, jedynie z powodu uznania przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym (przedsąd – art. 398(9) kpc), że wskazywane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zagadnienie prawne budzące wątpliwości nie ma waloru istotnego zagadnienia prawnego – tj. nierozwiązanego dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa” są niezgodne z art. 2, art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji.

2. Postanowieniem z 31 maja 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 20 czerwca 2022 r.) Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, stwierdzając, że nie spełnia ona przesłanek określonych w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy. W ocenie Trybunału skarżący nie przedstawił argumentów, które miałyby wspierać postawiony w niej zarzut niezgodności zakwestionowanych przepisów z Konstytu-

cją. Uzasadnienie skargi koncentruje się bowiem na ich zastosowaniu *in concreto*, co zdaniem skarżącego naruszyło jego prawo do rozpoznania skargi kasacyjnej. Trybunał *in fine* uzasadnienia zauważył, że skarżący nie usunął wszystkich braków formalnych wskazanych w zarządzeniu sędziego Trybunału z 25 stycznia 2022 r.

3. W zażaleniu złożonym 27 czerwca 2022 r. (data nadania) skarżący zakwestionował postanowienie Trybunału w całości. Wniósł o jego uchylenie i nadanie skardze dalszego biegu. Według skarżącego złożona skarga konstytucyjna spełnia warunki określone w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK. W jej uzasadnieniu wskazał bowiem „argumentację popierającą twierdzenie, że przebieg postępowania kasacyjnego przed SN i odmówienie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przez SN na posiedzeniu niejawnym jedynie ze względu na brak wkładu do rozwoju nauki prawa przedstawianych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych nie zapewniło wymogów zgodności postępowania ze standardami demokratycznego państwa prawnego” (s. 2). Skarżący krytycznie odniósł się do podniesionej przez Trybunał kwestii nieusunięcia braków formalnych skargi. Przypomniał, że ze względu na swój wiek składał wniosek o przedłużenie terminu do ich usunięcia. Wraz z zażaleniem skarżący doręczył dokumenty, o których mowa w zarządzeniu sędziego Trybunału z 25 stycznia 2022 r.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) stanowi podstawę wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał rozpatruje zażalenie w składzie trzech sędziów na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p.TK). Rozpoznając zażalenie bada zakwestionowane postanowienie pod kątem prawidłowego zidentyfikowania w nim przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

2. Podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu było niespełnienie przesłanek określonych w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK. Niezależnie od powyższego Trybunał stwierdził, że skarżący nie usunął wszystkich braków formalnych skargi wskazanych w zarządzeniu sędziego Trybunału z 25 stycznia 2022 r.

3. W zażaleniu skarżący lakonicznie oświadczył, że przedstawił Trybunałowi argumenty na naruszenie „prawa do Sądu i rzetelnego procesu”. Powyższego stwierdzenia jednak w żaden sposób nie uzasadnił, dlatego Trybunał Konstytucyjny podtrzymuje stanowisko zaprezentowane w zakwestionowanym postanowieniu z 31 maja 2022 r.

Podkreślić również trzeba, że skarżący nie wykazał usunięcia w terminie braków formalnych skargi. Należy zauważyć, że dokumenty, o których mowa w zarządzeniu złożył w Trybunale dopiero wraz z zażaleniem. Jednocześnie Trybunał przypomina, że wniosek o przedłużenie terminu do usunięcia braków, na który skarżący powołuje się w analizowanym środku odwoławczym, dotyczył zarządzenia z 4 października 2021 r., a nie z 25 stycznia 2022 r.

Mając powyższe na względzie, Trybunał Konstytucyjny nie uwzględnił zażalenia.